

ΙΣΤΟΡΙΑ ΧΩΡΙΣ ΟΝΟΜΑ - ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΝΔΟΛΟΣ

12/28/2017

Γράφει ο Γιάννης Ζαραμπούκας.

«**Ιστορία χωρίς όνομα**» τιτλοφορείται το τρίτο μυθιστόρημα του συγγραφέα **Στέφανου Δάνδολου**, που κυκλοφόρησε τον Νοέμβρη του 2017 από τις **Εκδόσεις Ψυχογιός** και η σκέψη του αναγνώστη πετά αυθόρμητα, δίχως να έχει διαβάσει τον υπότιτλο και την περίληψη του βιβλίου, στην σπουδαία πεζογράφο **Πηνελόπη Δέλτα**, μία από τις μεγαλύτερες προσωπικότητες της λογοτεχνίας που πέρασαν από αυτή τη χώρα και άφησαν το δικό τους ανεξίτηλο αποτύπωμα, αφού ο κύριος τίτλος του βιβλίου παραπέμπει στο δεύτερο παιδικό βιβλίο της Δέλτα, που πρωτοκυκλοφόρησε το 1910 με τίτλο «**Παραμύθι χωρίς όνομα**».

Το μυθιστόρημα του κύριου Δάνδολου με τον υπότιτλο «**Το κρυφό πάθος της Πηνελόπης Δέλτα**» γίνεται εύκολα αντιληπτό πως αποτελεί έναν **μυθιστορηματικό φόρο τιμής** του συγγραφέα προς την αείμνηστη λογοτέχνη, που με τα γραφόμενα της σφράγισε και σφραγίζει ακόμη και σήμερα την παιδική ηλικία κάθε αναγνώστη. Έχοντας ως πυξίδα λοιπόν **τα ημερολόγια της Πηνελόπης Δέλτα**, αλλά και τα αρχεία της εποχής στην οποία έζησε, ο κύριος Δάνδολος συνθέτει με απαράμιλλο σεβασμό ένα σφιχτοδεμένο μυθιστόρημα που **πραγματεύεται το αίσθημα του σφοδρού έρωτα που καλλιεργήθηκε ανάμεσα στην Πηνελόπη Δέλτα και τον Ίωνα Δραγούμη**, δύο σημαντικές ελληνικές προσωπικότητες του 20ου αιώνα. Ενώς έρωτα **παράνομου**, μα ταυτόχρονα **ζωοποιού**, η φλόγα του οποίου παρέμεινε άσβεστη για χρόνια παρά το άδοξο και πρόωρο τέλος του και καθόρισε τους δρόμους που ακολούθησαν οι ζωές των δύο αυτών αληθινών προσωπικοτήτων

μετέπειτα.

Συγκεκριμένα, **ο κύριος Δάνδολος** χρησιμοποιώντας κυρίως την τριτοπρόσωπη αφήγηση, η οποία δίνει τη σκυτάλη στην **πρωτοπρόσωπη όταν η κεντρική ηρωίδα του βιβλίου**, Πηνελόπη Δέλτα, μας κοινωνεί τις απόκρυφες σκέψεις της, τα ανείπωτα συναισθήματα της, καθώς και τους προβληματισμούς της σχετικά με τον Ίωνα και το αίσθημα έρωτα που αναπτύχθηκε μεταξύ τους, **μας καθιστά μάρτυρες μιας συγκινητικής ιστορίας, που αποπνέει πολλά και έντονα αρώματα νοσταλγίας.** Μιας ιστορίας που αν ήταν **συναίσθημα** θα ήταν η **χαρμολύπη**, αν είχε **γεύση** θα είχε αυτή της καραμέλας, **γλυκόπικρη**, κι αν ήταν **τραγούδι** θα ήταν σίγουρα το **«Πόσο Λυπάμαι»** των Β. Σπυρόπουλου και Κ. Γιαννίδη, ερμηνευμένο από την αισθαντική φωνή της Σοφίας Βέμπο.

Ένα μυθιστόρημα που έχει θεμελιωθεί πάνω σε **δύο χρονικούς πυλώνες**, οι οποίοι λόγω των σύντομων κεφαλαίων εναλλάσσονται διαρκώς. Από τη μία έχουμε την χρονική περίοδο του **Ιουνίου του 1908**, εποχή όπου η Πηνελόπη Δέλτα νοσηλεύονταν στο σανατόριο του Γκρίνφιλντ, στα περίχωρα της Βιέννης, όπου την κούρασε ο δόκτωρ Φρίντμαν, και από την άλλη βρισκόμαστε στην κατοικία της Πηνελόπης Δέλτα στην Κηφισιά, **τον Απρίλιο του '41**, όπου τα γερμανικά στρατεύματα εισέρχονται στην πόλη της Αθήνας, κηρύσσοντας την περίοδο της Κατοχής, **κι ο χρόνος για να αφήσει τα επίγεια και να κουρνιάσει επιτέλους στην αγκαλιά του αγαπημένου της μετράει ήδη αντίστροφα.**

Ο κύριος Δάνδολος καταφέρνει να αποδώσει με απόλυτη **αληθοφάνεια** τους μυθιστορηματικούς του ήρωες, οι περισσότεροι εκ των οποίων αποτέλεσαν υπαρκτά πρόσωπα και **να ψυχογραφήσει άριστα την κεντρική ηρωίδα του βιβλίου του, την Πηνελόπη Δέλτα!** Μία γυναίκα που παρά το δυναμισμό που υπέδειξε ως συγγραφέας εμψυσώντας στους νέους αξίες και ιδανικά, καλλιεργώντας τους τη φιλοπατρία, στάθηκε ένα πλάσμα αδύναμο και ψυχικά τραυματισμένο. **Μία γυναίκα εγκλωβισμένη στα «πρέπει» της οικογένειας της καθώς και στους ρόλους, που διαδραμάτιζε ως σύζυγος, μητέρα και κόρη,** και κατ' επέκταση στις κοινωνικό-ηθικές επιβολές της εποχής της. **Μία γυναίκα με ροπή προς τη μελαγχολία και τον ίδιο τον θάνατο,** την ανάσα του οποίου προσπάθησε να γευτεί κάμποσες φορές, μέχρι εκείνη τη μοιραία μέρα της εισβολής των Γερμανών στα αθηναϊκά εδάφη. **Μία γυναίκα στις εσωτερικές πάλες της οποίας κατάφερε ο συγγραφέας να δώσει σάρκα και οστά και να τις μεταφέρει στον αναγνώστη δίχως να μειωθεί στο ελάχιστο η ένταση τους.** Ειδικότερα, κάθε αναγνώστης που θα χαθεί ανάμεσα στις σελίδες αυτού του βιβλίου, θα γευτεί τον πόνο που μπορεί να προκαλέσει ένας έρωτας παράνομος, το πάθος, τον θυμό, τον φόβο, την απελπισία και το τέλμα στο οποίο αυτός οδηγεί!

Η γραφή του κύριου Δάνδολου απλή, ρέουσα, εικονοπλαστική, διακατέχεται από έναν ανεπιτήδευτο λυρισμό και δημιουργεί μία επιβλητική αναγνωστική ατμόσφαιρα, που αγκαλιάζει από τις πρώτες κιόλας σελίδες τον αναγνώστη και ζωντανεύει με τρόπο γλαφυρό και νοσταλγικό ταυτόχρονα την εποχή ενός μεγάλου έρωτα. Αν και αρχικά παρατήρησα μία παραπάνω από ότι θα ήθελα συναισθηματική φόρτιση στο κείμενο και κατ' επέκταση στο ύφος του, κινδυνεύοντας να αποκτήσει μία πιο μελοδραματική χροιά, ο συγγραφέας καταφέρνει στη συνέχεια του βιβλίου να την ισορροπήσει και να αφήσει τα γεγονότα να αναπνεύσουν και να προκαλέσουν μέσα από την τραγικότητα που τα χαρακτηρίζει τη συγκίνηση του αναγνώστη και τη συμπόνια του προς το πρόσωπο της κεντρικής ηρωίδας.

Ολοκληρώνοντας, λοιπόν, το μυθιστόρημα **«Ιστορία χωρίς όνομα»** είναι ένα βιβλίο που διαβάζεται με άφθονο αναγνωστικό ενδιαφέρον. Είναι το πρώτο βιβλίο του συγκεκριμένου συγγραφέα που επιχείρησα να διαβάσω και σίγουρα όχι το τελευταίο! **Μέσα απ' την απλότητα του λόγου του και την καλλιέργεια απόφρων συναισθημάτων, ο συγγραφέας κατάφερε να με κάνει να συναισθανθώ τον Γολγοθά που επέλεξε να διανύσει η Πηνελόπη Δέλτα!**

Το βιβλίο ενδείκνυται για τους θαυμαστές της αείμνηστης αυτής συγγραφέως και όχι μόνο, κι επιθυμούν να διαβάσουν ένα καθαρά μυθιστορηματικό κείμενο στο οποίο πρωταγωνιστεί!

Κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Ψυχογιός. Πρώτο έτος κυκλοφορίας 2017.